

Uchwała nr 364/LXXI/2018
Rady Miejskiej w Gostyninie
z dnia 31 stycznia 2018 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi Ewy Justyńskiej na działalność Burmistrza Miasta Gostynina

Na podstawie art. 8 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2017r., poz. 1875, poz. 2232), art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r., poz. 1257) Rada Miejska w Gostyninie uchwala, co następuje:

§ 1

Uznać za bezzasadną skargę Ewy Justyńskiej z dnia 8 grudnia 2017 r. na działalność Burmistrza Miasta Gostynia.

§ 2

Wykonanie uchwały wraz z powiadomieniem skarżącego o sposobie załatwienia skargi powierzyć Przewodniczącemu Rady.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Andrzej Robacki

Uzasadnienie

W dniu 13.12.2017 r. Wojewoda Mazowiecki przekazał według właściwości Radzie Miejskiej w Gostyninie skargę Ewy Justyńskiej z dnia 08.12.2017 r. na działania Burmistrza Miasta Gostynina w przedmiocie przyznania lokalu socjalnego.

Celem dokładnego i wszechstronnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, skarga została przekazana komisji Rady Miejskiej, tj. Komisji Rewizyjnej. W toku swoich działań Komisja ustaliła, że Pani Ewa Justyńska wraz z rodziną, tj. dwiema córkami, otrzymali od gminy propozycję zakwaterowania w lokalu socjalnym w nowo wybudowanym budynku przy ul. Targowej 5B m. 49 w Gostyninie. Był to lokal składający się z dwóch pokoi, kuchni, przedpokoju i łazienki o łącznej powierzchni użytkowej 50,30 m². Lokal był wyposażony w instalację wodno-kanalizacyjną, w.c., łazienkę, instalację elektryczną, instalację gazową z kuchnią i piecem. Pismem z dnia 10.11.2017 r., w odpowiedzi na wskazaną propozycję zakwaterowania, Ewa Justyńska odpisała, że wnosi o zaproponowanie jej innego mieszkania, położonego w centrum miasta. Stanowisko swoje potwierdziła w rozmowie z Burmistrzem Miasta wskazując, że jest zainteresowana konkretnym mieszkaniem przy ul. Polnej 12. Komisja ustaliła jednak, że nie jest to lokal socjalny, a lokal mieszkalny i nie może być przedmiotem przydziału na jej rzecz. Pani Ewa Justyńska aktualnie nie jest mieszkańcem zasobów mieszkaniowych stanowiących własność Gminy Miasta Gostynina, oczekuje na lokal socjalny i z tego tytułu umieszczona jest na liście osób uprawnionych do zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego, aktualnie znajduje się na pozycji 27.

Powyższy stan faktyczny w ocenie Rady Miejskiej jest bezsporny i niekwestionowany przez skarżącą. Istota skargi sprowadza się bowiem do zarzutu skarżącej, że zaproponowany jej lokal nie był adekwatny do jej potrzeb albowiem chciała w nim zamieszkać nie tylko z dwiema córkami, ale również ze swoim kolegą. Skarżąca podnosi również, że Burmistrz nie odpisał na jej pismo, a jest, jej zdaniem, zobowiązany do odpisywania na wszystkie pisma, skarżąca zarzuca też, że inne osoby dostają mieszkania, a ona nie.

Rada Miejska w Gostyninie uznaje przedmiotową skargę Ewy Justyńskiej za bezzasadną albowiem wszelkie działania podejmowane w niniejszej sprawie przez Burmistrza Miasta Gostynina i Urząd Miasta były zgodne z prawem i adekwatne do sytuacji prawnej i faktycznej skarżącej. Kwestie wynajmu lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Miasta Gostynina, w tym lokali socjalnych, regulowane są ustawą z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1610) oraz uchwałą nr 290/LI/02 Rady Miejskiej

w Gostyninie z dnia 26.09.2002 r. w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Miasta Gostynina. Standard lokalu zaproponowanego skarżącej (tj. lokalu przy ul. Targowej 5B m. 49) jest zgodny z wymogami wskazanej ustawy o ochronie praw lokatorów. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5 wskazanej ustawy, jako lokal socjalny należy rozumieć lokal nadający się do zamieszkania ze względu na wyposażenie i stan techniczny, którego powierzchnia pokoi przypadająca na członka gospodarstwa domowego najemcy nie może być mniejsza niż 5 m², a w wypadku jednoosobowego gospodarstwa domowego 10 m², przy czym lokal ten może być o obniżonym standardzie. Zaproponowany lokal nadaje się do zamieszkania i spełnia definicję lokalu socjalnego ustanowioną wskazanym przepisem. Ponadto, wszelkie działania Burmistrza Miasta Gostynina i Urzędu Miasta były zgodne z zasadami wynajmu lokali socjalnych ustanowionymi stosowną uchwałą Rady Miejskiej. Wniosek Ewy Justyńskiej został rozpatrzony przez Społeczną Komisję Mieszkaniową i po ustaleniu spełnienia przez niego przesłanek warunkujących prawo do lokalu socjalnego, lokal taki, zgodnie z obowiązującymi przepisami w tej kwestii, został skarżącej zaproponowany. Jak wskazano, standard lokalu spełnia wymogi ustawowe, zaś fakt, iż skarżąca w lokalu tym chciała zamieszkać nie tylko ze swoimi córkami, ale też ze swoim kolegą nie może mieć znaczenia dla rozstrzygnięcia albowiem organ nie mógł wziąć pod uwagę kolegi skarżącej jako członka jej rodziny. W tej sytuacji zasadnie uznano, że skarżąca sama, dobrowolnie, zrezygnowała z zaproponowanego jej mieszkania. Ponadto, zgodnie z § 1 załącznika do uchwały określającej zasady wynajmu lokali socjalnych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Miasta Gostynina, gmina zaspokaja potrzeby mieszkaniowe członków swojej wspólnoty samorządowej w miarę posiadanych możliwości. Co za tym idzie, także potrzeby mieszkaniowe skarżącej i jej kolegi, z uwzględnieniem obowiązujących przepisów, mogą być zaspokojone jedynie w miarę możliwości gminy.

Z tych względów, w ocenie Rady Miejskiej, działania Burmistrza Miasta Gostynina wobec Ewy Justyńskiej w przedmiotowej sprawie nie naruszyły jakichkolwiek przepisów prawa, a zatem skargę Ewy Justyńskiej należało uznać za bezzasadną.

Rada Miejska w Gostyninie informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 k.p.a., od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia.

Na podstawie art. 238 § 1 k.p.a. Rada Miejska w Gostyninie informuje o treści art. 239 § 1 k.p.a., który stanowi, iż "w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego".